

Sure Rede õhtul.

Otsa kaamatasiid sulle sambas
Mis Sull' meie pattud ristiks teind —
Jesús, tänno Sulle! — Mailm keeb weel,
Ning keik Laewas õhtab; „Kul mis
näind!“

Sinno waggad silmad ollid kinni
Sel dól, kust meik walgus sündinud;
Keik So wihamehhed põggenesid
Kuuldes sedda; „nõud on lõppetud!“

Menda lähhab lahkimisse aial
Murre te peält Wagga hinaama;
Ja ta peásnud waim, mis õnneks lodud,
Louseb, kites, omma tõdega.

Igga waewa-tund meist ka-ub otta —
Aeg meid iggast haddast lahti teeb.
Keik siit tõttab senna wiimse pole,
Mis suur ello Märgiks meile lööb.

Otte kui dis õhto willust ka-ub,
Wa-ub ihho ello õhtus ka.
Eõbrad nutwad nártfind kehha illo —
Lähwad, nuttes temmal' hauda kaewama.

Oh! kui sõbrad nutwad, se teeb meile
Mimne — ehk ka jost ei ollegi;
Haua- Kirja loetakse arwast,
Armastusse, Kirja allati.

Jesús! wiha karrikas Sull' anti
Ketsemane aedas katsuda.
Igga wäikse falso-haua warjus
Hingasiid Sa ilma tällita.